

Vida Gábor: Egy dadogás története

Budapest: Magvető Könyvkiadó, 2017

Raktári jelzet: V 83

„Szülőföldet akartam írni magamnak, mintha csak úgy volna az, hogy írunk egyet, amikor arra van szükség, hogy legyen, vagy lett volna. Senki sem találhat ki magának szülőföldet a semmiből, mindenki hozott anyagból dolgozik.” A hozott anyag ebben a regényben Vida Gábor életrajza, amelybe élettörténete mellett az előző nemzedékek históriája és Erdély is beletartozik. Az Arad melletti Kisjenőn felnövő író apai ága a mai magyar határtól pár kilométerre élt, anyja Barótról, a Székelyföld mélyéről érkezett. E két végpont között Erdély egyszerre lesz metafora és ütközőtér, ahol a különböző vallások, nyelvvaltozatok, mentalitások, reflexek és tájak fontos szerepet játszanak, karaktert formálnak, távlatot adnak.

„Ugyan mi lehetne más a szabadság, ha nem a hitnek a tudással és a valósággal való egybehangzása?” – teszi fel a kérdést a regény lapjain. Az *Egy dadogás története* így lesz írói pályakép, egy térségnek és magának az önéletrajziségnak is a regénye.